

Азъ знамъ изъ Исторій-те много челоуѣцы, кой-то са дошли у крайно нещастіе соузъ свой нехъвозданный ѣзыкъ, отъ кой-то оставлаваючи други-те, само едного или двама ще представимъ тѣка за примѣръ и цѣломудріе на млады-те.

51. Кога-то е зелъ Птоломей сестролюбецъ Египетскій царь сестра си за сѣпрѣга [жена], коа-то се именувала Арсина, Поета Сотадъ, кой-то былъ повиканъ на бракъ [свадба], на зоваваючи това сѣпрѣжество беззаконно и не прилично, у многовременна темница е изгнилъ, и соузъ праведенъ начинъ е наказанъ былъ за това негово безмѣстно [безпѣтно] пѣстословіе, и понеже е причинилъ (причина е былъ) смѣхъ на други-те, ради това е рыдалъ и горко плакалъ въ темница-та.

52. Подобно е Сотадъ, и Софіста Тескрѣтъ рекълъ, и много горше отъ него пострадалъ: защо-то, кога то е заповѣдалъ великій Александъръ на Грецы-те да му направатъ червени дрехи, за дабы по возвращеніе-го си изъ Азіа, день-а на по-